

Рубче малкитѣ, гологанѣ голѣмитѣ. Не бѣше както е сега — за два лева да вземешѣ и само да ближешѣ около вафлата, каточе крава ближе соль.

Само преди двадесетѣ години да се фотографирашѣ въ Бургасѣ бѣше махленско събитие. Цѣлъ день ще се гогвишѣ и кичишѣ, конѣ на заемѣ ще диришѣ, като застанешѣ предѣ фотографа кръвѣта ти ще се смръзне, а фотографѣтъ сѣ една ржка работѣше, сѣ другата щракашѣ прѣсти, и на конѣ и на тебѣ показваше, кжде да гледашѣ. А днесѣ? Апаратѣ нѣкакѣвъ, по-старѣ и разнебитенѣ отѣ блатна лодка, а за десетѣ минути сѣ получавашѣ портрета. Руснакѣ е майсторѣтъ — князѣ Храбробойски, генералѣ отѣ гвардията на негово величество руския императорѣ. Покрие се сѣ сатена отѣ стария чадѣръ на императрицата и следѣ минутка маха картичката, та по-скоро да изсѣхне. Дано не дойде време да ти даватѣ портрета, преди да сѣ те фотографирали!

Праздникѣ на народа е днесѣ. Нѣма по свѣта градѣ или паланка, дето при сборѣ да не се повозишѣ на кончета и файтончета, сѣ скрита въ срѣдата латерна, сѣ приведени подѣ чадѣрестия покривѣ деца, които бутатѣ, за да се возятѣ други деца. А возятѣ се и госпожи, като онаѣ на черното конче, макарѣ че кончето подѣ нея да прилича на яренце. Гладнитѣ, клети деца! — ще каже нѣкой. А бутатѣ тѣ, само защото на всѣки петѣ тура единѣ пжѣ се возятѣ безплатно. По-нови по време, по-модерни по духѣ сѣ самолетчетата — колкото по-бързо се въртятѣ, толкова по-нависоко и нашироко се надигатѣ, едвали не достигатѣ до стрелбището. Но тука е другѣ свѣтъ, стрелцитѣ не се интересуватѣ отѣ самолети. Мжжѣтъ напимѣръ сѣ моряшката